

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa P. N.  
przeciwko S. [...] Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.  
o zapłatę, zadośćuczynienie i rentę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest więc uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem

sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., to jest wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego; skarżący zmierza do uzyskania odpowiedzi o kryteria, którymi powinien kierować się sąd zasądzając rentę z tytułu zwiększonych potrzeb jako następstwa uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek deliktu. Ujęta w zagadnienie prawne wątpliwość skarżącego nie może być uznana za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu powołanego przepisu zważywszy, że niewątpliwie została wywołana wysokością zasądzonej renty a nie rzeczywistym zagadnieniem prawnym. Biorąc pod uwagę, że odpowiedź na tak ujęta wątpliwość w znacznej mierze zależy od okoliczności faktycznych sprawy, brak jest podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne.

Należało zatem odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

